

Kære menighedsråd, kirkefunktionærer og frivillige i Roskilde Stift

I denne vanskelige tid, hvor hele samfundet og hver enkelt af os er præget af den igangværende Corona-pandemi, vil jeg gerne sende en hilsen til alle menighedsrådsmedlemmer, kirkeligt ansatte og frivillige i Roskilde stift. Da ansatte og frivillige ikke har adgang til DAP, beder jeg om, at I som menighedsråd vil sørge for, at min hilsen når frem til jeres ansatte og til de relevante frivillige.

Himlen er faktisk himmelblå. Der er varme i solens stråler. Anemoner og lærkesporer breder sig som et tæppe over skovbunden. Fuglene synger løs og bygger reder og gør klar til næste generation. Naturen sprudler af liv – lidt tidligere end det plejer efter en rekordvarm vinter. Påskeliljerne har foldet deres trompeter ud og står som vanligt klar til højtiden. Men indenfor er rigtig meget anderledes end vi er vant til. I samfundslivet, familielivet og kirkelivet er meget helt forandret: Tomme gader, kontorer og butikker og stille skolegårde. Folk går i store buer uden om hinanden, for fællesskaber og samtaler er flyttet til computerskærme og telefonen.

Sådan er det også i Roskilde Stiftsadministration. Alt stiftets personale skal arbejde hjemmefra, så hver dag kl. 8.30 møder vi hinanden på Skype på vores pc-skærme og får på den måde afklaret dagens opgaver og tjekket op på helbred, humør og døgnets begivenheder. Vi bestræber os på at få den daglige drift med løn, kontrakter, byggerier, præsteopslag mm. til at fungere samtidig med vi udbreder ministeriernes mange vejledninger og bekendtgørelser til provstier og sogne. Kl. 9.30 mødes jeg dagligt med alle landets øvrige biskopper og stiftskontorchefer, så vi kan koordinere den fælles folkekirkelige indsats, og kl. 11 mødes jeg på samme måde med alle provster og stiftsjurister for at høre, hvordan det går ude i sognene i Roskilde Stift, for at drøfte problemer og finde fælles løsninger, der kan bidrage til kirkelivet under de her meget særlige vilkår. Det er en meget anderledes hverdag, end vi er vant til. Ofte må vi ”asfaltere mens vi kører”, men meldingerne fra provsterne er, at langt det meste rundt omkring i stiftet fungerer godt og at alle er fortrøstningsfulde.

En væsentlig grund til, at det fungerer godt, er den indsats, I som menighedsråd og personale gør lokalt. Jeg vil gerne benytte lejligheden her til at sige stor tak for, at I hver på jeres sted tager regeringens og folketingets retningslinjer til jer, og at I loyalt forholder jer til de vejledninger, vi udarbejder for de folkekirkelige arbejdspladser.

Det er en glæde at se, hvordan I inden for de mere begrænsede rammer der nu for en tid er for det kirkelige arbejde, udfolder stor kreativitet. I en tid, hvor vi skal stå sammen ved at holde afstand, bliver evangeliet delt på hjemmesider og sociale medier, andagter bliver streamet og salmer sunget sammen med Phillip Faber foran fjernsynet om morgenen eller ude på altanerne i dagens løb.

Det er stadig muligt at samles i kirkebygningerne til kirkelige handlinger. Det er vigtigt, at det fortsat er muligt at få børn døbt og par viet, selvom man kun kan have meget få af de nærmeste med, og mange som har mulighed for det vælger at udskyde handlingerne til Corona-krisen har sluppet sit tag i samfundet og vi igen kan komme i kirke som vi plejer. Men begravelser og bisættelser kan kun meget sjældent udsættes. Her har regering og folketing fastsat særskilte regler for at gøre det muligt for lidt flere at deltage. Jeg ved, at reglerne har givet anledning til undren og utilfredshed rundt om i landet, men netop i krisetider vi nødt til at stole på sundhedsmyndighedernes anbefalinger og nøje følge de fælles regler. Hvis vi skaber egne regler eller egen praksis, kan vi komme til at udsætte nogle af vort samfunds mest udsatte for unødigt risiko og skabe stor forvirring hos menighederne. Fra stiftets side er vi i tæt kontakt med præsterne, og de vil som embedsmænd være jer behjælpelig, hvis I har spørgsmål, ligesom provsterne selvfølgelig står til rådighed for jer med hjælp og vejledning.

Corona-krisens forsamlingsforbud er blevet forlænget til og med 13. april og dermed 2. påskedag, og det er fra Kirkeministeriet tydeligt understreget at det også gælder hele det kirkelige område. Det er smerteligt, for aldrig tidligere i vores kirkes historie har vi stået i en situation, hvor vi som menighed ikke kan mødes og fejre påskegudstjenester sammen. Ingen børnegudstjeneste Palmesøndag. Ingen stemningsfuld Skærtorsdag aften med fælles spisning eller andagtsfuld Langfredag med smuk musik. Og ingen festlig og trompetklingende påskedag. Under de forhold er det vigtigt, at vi som kirke holder hinanden fast på, at det gode budskab - evangeliet – ikke er begrænset til rum, der nu på grund af risikoen for smitte, er lukket af. Vores opgave i disse Corona-tider er derfor at finde nye måder, som evangeliet kan slippes løs og få ben at gå på.

Der er indført en række nationale tiltag for at markere påsken, blandt andet fælles flagning og klokkeringning; og meddelelser herom findes på DAP. Danmarks Radio transmitterer på vanlig vis den daglig morgenandagter fra Københavns Domkirke samt højmesser fra blandt andet Skt. Pauls kirke i København og Viborg Domkirke. Man kan læse mere om påskens tv-gudstjenester på dette link: <https://www.dr.dk/om-dr/fakta-om-dr/programaendringer/nye-tiltag-paa-trosomraadet-frem-mod-paasken>.

Her i Roskilde Stift samler vi oplysninger og fortællinger om påske planer og projekter rundt om i sognene og formidler ideerne videre på stiftets hjemmeside og Facebook, ligesom man her kan finde links til bønner, andagter og gudstjenester, som er lagt ud på sognenes hjemmesider.

Allervigtigst er dog det, I som menighedsråd, personale og præster lokalt gør for at dele evangeliet med folk i jeres sogne. Ord og sang og musik kan formidles på mange måder, og opmærksomhed og nærvær i form af telefonsamtaler til ældre og isolerede har stor betydning. Rundt om i sognene er der også en del migranter som ikke har noget stort netværk, som ikke kender den danske kultur så godt, og som måske også har problemer med sproget. Et venligt smil eller en hjælpende hånd til dem, kan også være en måde at formidle evangelium på.

Her under Corona-krisen har Danmark fået en ny Bibeloversættelse – *Bibelen 2020*. Oversættelsen er ikke tænkt til at erstatte den oversættelse, vi fik i 1992 og som anvendes ved kirkens gudstjenester; men det er en oversættelse, som ligger tættere på vores hverdagsprog og som kan bruges til undervisning, til egen læsning og som er rigtig god at bruge i en tid, hvor vi skal formidle primært via sociale medier.

I Lukasevangeliet kapitel 24 finder vi det bibelstykke, som også er prædikenteksten til 2. påskedag og som har overskriften *Vandringen til Emmanus*. Det er fortællingen om, hvordan to af disciplene efter Jesus' død og gravlæggelse gik væk fra Jerusalem med deres sorg, bristede forhåbninger og brudte fællesskab. I samtale og samvær med Jesus havde de oplevet, hvordan livet åbnede sig mellem dem, når kærlighed og tilgivelse fik plads, og hvordan inspirationen fra ham havde givet dem mod på at tage fat ikke bare på deres egne liv, men også på samlivet med dem, der ellers var udsatte og udenfor. Nu var han der ikke mere, og alt det de havde troet og håbet var med ham lagt i graven. Men så var det, at nogle af kvinderne i deres gruppe var gået til hans grav påskemorgen og havde fundet graven tom. Og de havde set engle, som havde sagt, at han var opstanden. Det vidste de ikke, hvad de skulle stille op med. Det havde i virkeligheden bare gjort disciplene endnu mere forvirrede. Det gik de og talte med hinanden om, da en fremmed slog følge med dem. De fortalte og han lyttede, de spurgte og han svarede, og langsomt var det som om noget begyndte at falde på plads. Men hvad det var gik først for alvor op for dem, da de satte sig til bords, og han delte brødet med dem, og de opdagede, at det var den opstandne selv, som havde gået med dem på vejen.

Jeg tænker, at vi i denne påske er dér. Dér, hvor vi ikke kan forsamles mange sammen i vores kirker, men hvor vi kan gå sammen og tale om påsken med hinanden; fortælle og lytte og spørge og svare, og lade påskeevangeliets betydning vokse frem i samtalerne. Måske sætter vi os og deler et brød med hinanden, når der holdes nadver ved en radiogudstjeneste eller bare ved et frokostbord. Og vi oplever, her, at vi ikke er alene. Jesus vandrer med os også i denne svære Corona-tid ud i det forår, som er i fuld gang udenfor.

Det har maleren Holger Dall fanget så fint, synes jeg, på det maleri af Emmausvandringen, som jeg købte for 40 år siden, og som jeg glæder mig over dagligt, som det hænger her på væggen i dagligstuen.

Med ønsket om Guds velsignelse og alt godt sender jeg her fra Roskilde de allerbedste hilsner

Peter Fischer-Møller

Peter Fischer-Møller

